

F. t. beslutn. om ungdomsboliger

*Bemærkninger til forslaget**Almindelige bemærkninger*

Mange unge, der flytter til universitetsbyerne, fordi de skal i gang med en uddannelse, kan ikke finde et sted at bo. Det samme gælder i mange andre af landets byer. Der er ikke noget nyt i, at der mangler ungdomsboliger, men lige nu er problemet større, end det har været i mange år.

Baggrunden er glædelig nok. I år får flere unge end nogen sinde mulighed for at starte på en uddannelse, fordi SF fik oprettet 2.400 ekstra studiepladser ved de videregående uddannelser. Men det er skidt, at de ikke kan få en bolig. Børn af velstillede forældre kan være så heldige, at far og mor køber en lille ejerlejlighed til dem, men den mulighed findes ikke for børn fra familier med lavere indkomster. Boligmangelen vil derfor utvivlsomt bidrage til at fastholde den sociale arv i uddannelsessystemet.

Problemet vil forværres i de kommende år. Antallet af unge, der studerer, vil heldigvis vokse, både hvis optagelsestallet fastholdes på det højere 1997-niveau, eller hvis det, som SF ønsker, stiger yderligere. Det planlagte byggeri af ungdomsboliger er helt utilstrækkeligt i forhold hertil.

Man skulle på den baggrund tro, at regeringen havde forsøgt at sætte skub i byggeriet af ungdomsboliger. Men tværtimod. Den har lavet et direkte stop for ungdomsboligbyggeri og lægger samtidig op til at vanskeliggøre kommunernes finansiering af ungdomsboligbyggeri i de kommende år. Regeringen vurderer selv, at indgrebene betyder, at der bygges 1.800 færre ungdomsboliger i resten af 1997 og i 1998 end uden indgreb. F.eks. har stoppet ramt et planlagt byggeri af 400 ungdomsboliger i Århus på trods af, at det er her, mangelen på ungdomsboliger er størst.

Regeringen begrundet sine indgreb med risikoen for mangel på faglærte bygningshåndværkere, dvs. flaskehalsproblemer. Det er rimeligt nok at holde øje med denne risiko, men det må understreges, at der ikke er tale om et aktuelt problem ifølge arbejdsmarkedsrådene, og at de seneste tal for beskæftigelsen i bygge- og anlægssektoren var svagt faldende. Der er stadig arbejdsløse bygningshåndværkere, jævnfør ta-

bel 1. (Tabellens arbejdsløshedstal gælder 1996, men tallene i den første halvdel af 1997 har ligget på niveau med de tilsvarende måneder i 1996). De findes også i København og Århus, som er de byer, hvor mangelen på ungdomsboliger er størst. I København ligger arbejdsløsheden blandt bygningshåndværkere endda på cirka det dobbelte af landsgennemsnittet.

Table 1: Tal vedrørende mangelen på ungdomsboliger og arbejdsløse bygningshåndværkere

Antal arbejdsløse bygningshåndværkere ekskl. murere. Året 1996	Personer
– hele landet	6.110
– København (hovedstadsområdet) ..	2.083
– Århus	734
Antal unge, der søger boliger:	
– København	ca. 4.200
– Århus	ca. 5.000

Kilde: Danmarks Statistiks arbejdsløshedstal samt tal fra studenterrådene i København og Århus.

Arbejdsløshedstillene kan sammenholdes med, at byggeri af f.eks. 3.000 ungdomsboliger til f.eks. 300.000 kr. vil betyde beskæftigelse til højst 500-600 faglærte bygningshåndværkere (skøn på basis af »Input-Output-tabeller og analyser 1992« fra Danmarks Statistik). Der er således ingen grund til at tro, at et ungdomsboligbyggeri, selv af et væsentlig større omfang end hidtil, vil være afgørende for flaskehalsituationen i bygge- og anlægssektoren.

Selv om man måtte have en anden vurdering af dette spørgsmål, står tilbage spørgsmålet om, hvordan der skal sættes ind over for flaskehalsproblemerne. For SF at se er mangelen på ungdomsboliger så akut og dens konsekvenser så negative, at det er et helt forkert sted at sætte ind. Der ville i givet fald være mere logik i et indgreb over for parcelhusbyggeriet og pristigningerne på ejerboliger som anbefalet af OECD og vismændene (Det Økonomiske Råds formandskab).